

До палата и обратно, без човек. Ако не свършиш тая работа, главата ще ти взема!

Той отишъл отново при жена си.

– Какво се ядосваш?

– Баща ми пак ме извика. Той иска да направя един рейс. Да върви, без човек да го кара.

– Не се ядосвай!

Тя станала сутринта, направила рейса.

– Бреј! И тоя бас свърши! Какъв бас да му дам, та да го убия?

Извикал го пак. Казал:

– Слушай! Искam една пъпка грозде. Всички Войници да ядат и пак да остане едно грозде!

Отишъл пак, казва ъ:

– Сега иска една пъпка грозде, Всички Войници да ядат и пак да артиса.

А тя:

– Ако! Изгори ми кожата – казва – сега... Но ще идеш и ще кажеш на баща си, че ако свършиш и тоя бас, ти ще му отрежеш главата!

– Добре, жено!

Отишъл той при баща си:

– Тате, ако не мога да свърша тоя бас... ще ми вземеш главата. А ако свърша и тоя бас, ще ти взема главата и ще стана аз цар!

И той взел и отишъл при жена си.

И тя казала:

– Сутринта да дойдат Войниците, да им дам да ядат. Хем да вземе баща ти да се приготви – казва – за гръвника!

Тя знаела Всичко, че бащата искал да я вземе.

Отишъл.

– Ето ти едно грозде, но си сложи шията на гръвника!

– Добре, сине!

Сложил си шията на гръвника и зачакал. Влезнали Войниците, яли, яли и пак останало.

Вдигнал синът брадвата, но се почудил дали да го съсече. Сетил се какво казала жена му, че той искал да я вземе, и решил да му отреже главата. Отишъл, качил се на стола и сега е големият цар.

